

20 И дойдохи въ домъ: и сокрасе пакы народъ много, што неможеха нито хлѣбъ да падатъ.

21 Я като чуха она, които беха оу негъ, изидохоу да са фанатъ: зашто говореха: че си е изгбвилъ оумжтъ.

22 Я книжници те които беха сѣзнали отъ Иерусалимъ, говореха: защо веелзевела има, и защо съ княгатъ вѣсовски, изгонава вѣсове те.

23 И повыка ги, и говореше имъ съ притчи: какъ може діаволъ діавола да изгонава.

24 И ако едно царство се раздѣли на вржъ себе си, не може да стон онова царство.

25 И ако една къща се раздѣли на вржъ себе си, не може да стон онаа къща.

26 И ако діаволо е станалъ самъ на вржъ себе си, и раздѣлилъ се е не може да стон, но свѣршованѣ има.

27 Никой не може да разграки вещи те на іакіа, като влѣзне въ къща та мѣ, ако първо не врже іакіатъ, и тогава ще мѣ оберѣ къща та.

28 Истина ви говоримъ, зашто сички те согрѣшенія ще да се простатъ на сынове те человекески, и хслаы те што ще да похслатъ.

29 Но който похсли на Духа свѣтаго, нема прощеніе во вѣки вѣковъ, но повиненъ е на вѣчныятъ съдъ.

30 Зашто говореха: че има Духа нечистъ.

31 Дойдоха прочее майка мѣ и братіа та мѣ: и като стоеха вжнх, пратиха до него, и выкаха го.

32 Я народъ много седеше околъ негъ: и рекоха мѣ: ето, майка ти и братіа та ти ни трасятъ вжнх.

33 И отговори, и рече имъ: кон са майка ми, или братіа та ми.

33 И като изгледа она, што седѣха околъ негъ, рече: ето, майка ми и братіа та ми.

35 Зашто, който сотвори вола та Божіа, той ми е братъ, и сестра, и майка.

ГЛАВА 4.

И пакъ начна Исусъ да оучи при море то: и сокрасе много народъ около негъ, што влѣзе самъ въ геміа та, и седеше въ море то: а сичко народъ по край море то на земля та вене.

2 И оучешегі много съ притчи, и говореше имъ въ оученіе то си.

3 Слшайте, ето излѣзе сѣтелно да сѣе.

4 И като сѣеше, едно падна на пжтьатъ, и дойдоха птици те небесны и исклваха го.

5 Друго падна на каменито мѣсто, което немаше земля дѣвела.

6 Я когато изгрѣа сѣнце то